

niedziela

głos z Torunia

NR 33 (921) • J • ROK LV • 12 VIII 2012 • TORUŃ

W NUMERZE:

„Od Oceanu do Oceanu” – peregrynacja Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej przez świat w obronie życia

Wodzirej współcześnie – jak można bawić się bez alkoholu

TEMAT TYGODNIA

Dopóki idę...

Całe nasze życie jest pielgrzymowaniem, jest to „stanów-stan” – jak mówi C. K. Norwid w wierszu „Pielgrzym”. „Jako wieża nad płaskimi domy. Stercząca w chmury...”. Pielgrzymka więc to sposób istnienia, droga i czas, które są jeszcze przed nami. Każdy krok, każda sekunda przybliża do celu, do Boga, do ludzi. Pielgrzymka zatem porywa duszę „jak piramidę” ku niebieskiej ojczyźnie, pomaga lepiej zrozumieć sens świata i własnej egzystencji oraz przypomnieć sobie ulotność życia.

Rekolekcje w drodze pozwalają doświadczyć Kościoła, który jest wspólnotą, i uznać, że jest on naszym domem. W tym domu umacniają się wiara, nadzieja i miłość. Na pątniczym szlaku jest wiele okazji do świadczenia miłosiernej miłości wobec siostr i braci, docenienia, jak smakuje woda podana przez mieszkańca mijanej właśnie miejscowości, a wszystko w atmosferze radości, takiej, która obejmuje nie tylko oczy, lecz także całe jestestwo, takiej, która ma moc przezwyciężenia słabości ciała w kryzysowym dniu marszu. Pielgrzym bowiem jest szczęśliwy. Wie, gdzie jest jego dom, nawet wtedy gdy błądzi, pyta i niedowierza. Wie, dokąd zmierzają. Wie, co jest najważniejsze. Dlatego dopóki sił, będzie szedł. Dopóki żyje, będzie walczył o dobro. Dopóki nogi niosą, będzie szedł do domu Ojca, bo na końcu tej drogi On czeka.

Dziś pątnicy Pieszej Pielgrzymki Diecezji Toruńskiej spoglądają w oczy Czarnej Madonny, a diecezjanie czekają na przybycie Maryi w Jej jasnogórskim wizerunku.

Maria Galińska

MARYJO, DIECEZJA TORUŃSKA CZEKA

BEATA PIECZYKURA

BOŻENA SZTAJNER/NIEDZIELA

26 sierpnia rozpocznie się peregrynacja kopii Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej w diecezji toruńskiej. Maryja nawiedzi wszystkie parafie, domy zakonne i Wyższe Seminarium Duchowne. Pierwszą wspólnotą na tym szlaku będzie parafia pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Toruniu. Jak zapowiedział bp Andrzej Suski, będzie przebiegała pod hasłem: „Maryjo, prowadź nas drogą wiary” i w ten sposób będzie nawiązywać do Roku Wiary

Czytaj na str. IV

Święto policji

Grudziądz

21 lipca obchodzono w Polsce Dzień Policji. Z tej okazji 22 lipca na Sumie w bazylice grudziądzkiej zgromadzili się przedstawiciele miejscowej policji z komendantem oraz ich rodziny. W świątyni obecna była także Kompania Honorowa Policji oraz poczet sztandarowy. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył ks. inf. Tadeusz Nowicki w asyście proboszcza ks. kan. Dariusza Kunickiego i ks. Damiana Wysockiego. Służbę liturgiczną pełnili przedstawiciele policji.

Przed rozpoczęciem Mszy św. ks. inf. Nowicki przywitał licznie zgromadzonych przedstawicieli policji. Podkreślił szczególne znaczenie tej trudnej, odpowiedzialnej i niebezpiecznej służby w dzisiejszych czasach i zaznaczył, że wymaga ona wielu wyrzeczeń i poświęceń, czego dowodem są przypadki śmierci kilku policjantów tutejszej komendy. Oddali swoje życie podczas podejmowanych interwencji policyjnych. „Modlić się będziemy podczas tej Najświętszej Ofiary za was, za wasze rodziny i za tych, którzy, pełniąc służbę, odeszli do Pana” – powiedział ks. inf. Nowicki.

Toruń

22 lipca w kościele pw. Matki Bożej Zwycięskiej i św. Jerzego w Toruniu z okazji święta policji sprawowano Mszę św. koncelebrowaną w intencji funkcjonariuszy policji i ich rodzin. Eucharystii przewodniczył i słowo Boże wygłosił bp Józef Szamocki, zaś koncelebrantem był ks. kan. dr Dariusz Żurański, proboszcz miejsca.

Na uroczystości nie zabrakło ks. prał. Stanisława Kardasza, diecezjalnego duszpasterza policji, który powitał przedstawicieli władz samorządowych, policji w stanie czynnym i emerytowanych, rodziny policjantów oraz wiernych.

Rozważania nad Słowem Bożym bp Józef Szamocki rozpoczął od słów proroka Jeremiasza. Prorok żali się, że ówczesi mu przywódcy – pasterze Narodu

W homilii ks. Damian Wysocki nawiązał do słów Ewangelii wg św. Marka (Mk 6, 30-34) i podkreślił wartość odpoczynku i umiejętnego korzystania z danego nam czasu. „Trzeba nam trwać przy Jezusie. Musimy umieć odpoczywać wśród codziennych obowiązków. Nie można tylko walczyć codziennie o sferę swego ciała, zapominając o duchowej. Za mało miejsca poświęcamy Bogu. Często zapominamy o Nim i wracamy dopiero wtedy, kiedy spotka nas życiowe nieszczęście, choroba lub śmierć kogoś bliskiego. Żeby zobaczyć sprawy, o które chodzi Jezusowi, trzeba oddalić się w samotności na pustynię, tam odpocząć. To jest wielka lekcja, którą Zbawiciel daje Kościołowi” – mówił kaznodzieja.

Po Komunii św. ks. kan. Dariusz Kunicki podziękował policjantom oraz rodzinom za wspólną modlitwę. Po błogosławieństwie odśpiewano „Boże coś Polskę”. Następnie kapłani udali się przed obraz Matki Bożej Łaskawej, by Patronce Grudziądza zawierzyć policjantów i ich rodziny.

Zenon Zaremba

Wybranego, nie troszczyć się zbyt dobrze o swój lud. Jeremiasz zapowiada ukaranie tych źle wypełniających swoją powinność, a jednocześnie mówi o powołaniu nowych przywódców z rodu Dawida. Tym najważniejszym będzie Mesjasz, który przyniesie wybawienie. W Ewangelii natomiast znajduje się potwierdzenie tych słów w postaci Jezusa Chrystusa. On, mając na względzie dobro swych apostołów, proponuje im odpoczynek. Dostrzegając jednak potrzebę dalszej służby potrzebującym, nie mówi, że wybiła godzina i należy zamknąć urząd. Jezus pokazywał apostołom, że ich misją nie jest bycie urzędnikiem, ale bycie powołanym do dawania siebie bliźniemu. Kaznodzieja zauważył, że widać analogię w apostołstwie oraz pracy policji. Ileż to razy policjant zamiast o wyznaczonej godzinie wrócić do domu, rodziny, najbliższych, został wezwany na służbę tam, gdzie właśnie zaszła taka potrzeba, „Warto oddawać swoje życie dla drugiego człowieka, by świat stawał się lepszy” – podkreślił Biskup Józef.

W dalszej części homilii bp Szamocki nawoływał, by modlić się o dobrych policjantów, którzy są przecież stróżami porządku i ładu społecznego i winni przeżywać swą pracę jako powołanie do służby dobru. „Oni są po to, by stanąć wobec zła z propozycją dobra” – dodał. „Prośmy za policjantów, bo by świat stawał się lepszy, oni muszą umieć jak Jezus i apostołowie chodzić wszędzie tam, gdzie jest taka potrzeba, pokazywać dobro i wyzwać ze zła” – mówił Biskup Józef.

Na zakończenie uroczystości przedstawiciele policji w podziękowaniu za wspólną modlitwę wręczyli kapłanom kwiaty. Oprawę Eucharystii przygotowali policjanci. Ponadto w Mszy św. uczestniczył poczet sztandarowy, zaś w nawie głównej stał szpaler policjantów, co podkreślało charakter spotkania.

Joanna Kruczyńska

Zapraszamy

10-LECIE KORONACJI OBRAZU MATKI BOŻEJ WĄBRZESKIEJ

14 sierpnia (wtorek) pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego, z udziałem bp. Józefa Szamockiego odbędą się uroczystości związane z 10. rocznicą koronacji obrazu Matki Bożej Wąbrzeskiej.

Program:

godz. 16 – Wąbrzeski Dom Kultury: Otwarcie wystawy: „Z Wąbrzeską Królową przez wieki”

godz. 17 – Msza św. w intencji matek diecezji toruńskiej, mieszkańców parafii wąbrzeskich, pielgrzymów i wszystkich czcicieli Matki Bożej z uroczystym wprowadzeniem relikwii bł. Jana Pawła II oraz poświęceniem nowych organów i ich muzyczną prezentacją (gra organista Marcin Łęcki). Poświęcenie kopii obrazu Matki Bożej Brzemiennej, procesja na pl. Jana Pawła II i Akt Zawierzenia Matce Bożej.

Ks. kan. dr Jan Kalinowski
Kustosz sanktuarium

ODPUST NA RUBINKOWIE III

14 sierpnia przypada wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbego, prezbitera i męczennika. Jest to również dzień modlitwy za pomordowanych w obozach, więzieniach i łagrach. Z tej okazji w parafii pw. św. Maksymiliana Kolbego na toruńskim Rubinkowie III odbędą się uroczystości odpustowe, które rozpocznie Suma sprawowana we wtorek 14 sierpnia o godz. 18.

DIECEZJALNE ŚWIĘTO DZIĘKCZYNIENIA ZA PŁONY GOLUB, 18 SIERPNIA

Program uroczystości:

godz. 11 – Przyjazd delegacji z wieńcami dożynkowymi na plac przy kościele św. Katarzyny

godz. 12 – Msza św. pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego

godz. 13.30 – Przemarsz korowodu dożynkowego na rynek miasta

godz. 14 – Część artystyczna

Ks. kan. Andrzej Zblewski
Proboszcz parafii pw. św. Katarzyny
w Golubiu

Ks. kan. Zbigniew Gański
Diecezjalny Duszpasterz Rolników

JOANNA KRUCZYŃSKA

PRZEZ ŚWIAT W OBRONIE ŻYCIA

Dnia 28 stycznia na Jasnej Górze modlitwą w językach angielskim, rosyjskim i polskim został złożony Akt Powierzenia Matce Bożej Ochrony Cywilizacji Życia i Miłości, by Ikona Matki Bożej Częstochowskiej mogła przemierzać ziemię „Od Oceanu do Oceanu”. Peregrynacja ta ma znamie ekumenizmu i nawiązuje do dawnych tradycji prawosławnych procesyjnego przenoszenia ikony wzdłuż linii frontu. Do tej pory w peregrynacji, której patronuje ruch pro-life, zgłosiły udział 23 kraje Eurazji. Taka peregrynacja przez świat w obronie życia człowieka to wielki akt wiary. Warto zajrzeć na stronę internetową: www.odoceanudoceanu.pl. W poszczególnych krajach powoływane są komitety narodowe odpowiedzialne za peregrynację na terenie swojego kraju. W Polsce na czele komitetu organizacyjnego stoi Ewa H. Kowalewska. W diecezji toruńskiej Ikona Matki Bożej będzie w Toruniu 17 sierpnia w katedrze Świętych Janów i 18 sierpnia w cerkwi prawosławnej św. Mikołaja. Powstał komitet organizacyjny, którego koordynatorem jest ks. prał. Marek K. Rumiński, proboszcz parafii katedralnej w Toruniu, z udziałem Waldemara Furmanka, prezesa Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Toruńskiej i Waldemara Rozynkowskiego, przewodniczącego Diecezjalnej Rady Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich Diecezji Toruńskiej oraz ks. Mikołaja

Hajduczeni, proboszcza parafii prawosławnej.

Od 11 czerwca do tej pory Ikona przemierzyła ok. 18 tys. km. Matka Boża w Częstochowskiej Ikonie stanęła na brzegu Morza Japońskiego. Władystok powitał Ją i oddał cześć w prawosławnej katedrze Opieki Matki Bożej, następnie w katedrze św. Mikołaja i kościele Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Do Fatimy dojedzie przed Bożym Narodzeniem. Drugi etap peregrynacji planowany jest od wiosny 2013 r. w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie i Ameryce Południowej. Można powiedzieć, że ta peregrynacja jest spełnieniem nadziei sługi Bożego Stefana kard. Wyszyńskiego, który w okrutnych czasach komunizmu wielokrotnie przepowiadał, że Matka Boża w Ikonie Częstochowskiej przejdzie przez świat, zaczynając od krajów Wschodu, doświadczonych programową ateizacją. Idea tej peregrynacji pochodzi od przedstawicieli Kościoła prawosławnego zaangażowanych w działalność ruchu pro-life.

Opatrzność Boża sprawiła, że peregrynacja Ikony Matki Bożej Częstochowskiej na trasie „Od Oceanu do Oceanu” odbędzie się w Toruniu w dniach 17-18 sierpnia, uprzedzając peregrynację wizerunku częstochowskiego w naszej diecezji. W obu spotkaniach z Matką Bożą oddajmy Jej cześć i swoje zawierzenie na dalszy czas.

Helena Maniakowska

PROGRAM PEREGRYNACJI KOPII OBRAZU MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ PRZEZ ŚWIAT W OBRONIE ŻYCIA CZŁOWIEKA W TORUNIU

17 SIERPNIA

godz. 13.30

Przyjazd Ikony do bazyliki katedralnej pw. Świętych Janów
Ekumeniczne nabożeństwo maryjne

godz. 15

Czuwanie zgromadzeń żeńskich i wspólnot życia konsekrowanego
Koronka do Miłosierdzia Bożego w intencji obrony życia

godz. 16

Czuwanie kapłanów: Nieszpory – modlitwa brewiarzowa

godz. 17

Czuwanie kół Żywego Różańca i uczestników toruńskiej Minipielgrzymki

Różaniec w intencji ochrony cywilizacji życia

godz. 18

Msza św. pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego z udziałem kapłanów, sióstr zakonnych, osób konsekrowanych, wspólnot, grup modlitewnych i stowarzyszeń oraz osób, które podjęły duchową adopcję dziecka poczętego i uczestników Marszu dla Życia i Rodziny w Toruniu oraz wiernych Powierzenie ochrony cywilizacji życia w ręce Najświętszej Maryi Panny

Po Mszy św. świadectwo koordynatorów peregrynacji z ruchu pro-life

godz. 19.30

Czuwanie wspólnot, stowarzyszeń i grup modlitewnych

godz. 21

Apel Jasnogórski

godz. 21.30-23

Czuwanie indywidualne
Okazja do spowiedzi

18 SIERPNIA

godz. 7

Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

godz. 8

Msza św. na pożegnanie Ikony

godz. 8.45

Ikona w asyście motocyklistów z Rajdu Katyńskiego i kawalkadzie innych ozdobionych pojazdów wyrusza do parafii prawosławnej pw. św. Mikołaja

godz. 9

Powitanie w cerkwi pw. św. Mikołaja

Święta Liturgia

Modlitwy z akatystem

godz. 12

Pożegnanie Ikony

Jubileusz chóru

Toruń

Jesienią 1982 r. w parafii pw. św. Maksymiliana Marii Kolbeo w Toruniu wikariusz ks. Zbigniew Markowski w porozumieniu z proboszczem ks. Andrzejem Klempem oraz grupą osób, dla których muzyka i śpiew były pasją, sposobem na miłe spędzenie wolnego czasu, pragnieniem ubogacenia Mszy św., powołał do życia chór parafialny. Jak zwykle początki były trudne, ale to nie zniechęcało zapaleńców do tego, aby z dnia na dzień, z tygodnia na tydzień to zamiłowanie

nabierało kształtów i prowadziło do coraz to ciekawszych efektów pracy w zespole.

I tak z roku na rok coraz to nowi ludzie wstępowali w szeregi zespołu. Przez 30 lat chór prowadziło wielu dyrygentów, zmieniał się skład chóru, ale nigdy nie było wątpliwości, czy istnienie tej struktury w parafii ma sens. W całym okresie istnienia grupy poszerzał się repertuar i coraz to ciekawsze utwory były brane na warsztat, aby w ten sposób podnosić możliwości wykonawcze grupy.

Chór brał udział w licznych konkursach i przeglądach. Dawał koncerty, wyjeżdżał za granicę, by uświetniać uroczystości i prezentować możliwości wykonawcze, a co za tym idzie promować muzykę chóralną poprzez utwory sakralne i muzykę popularną. W tym okresie przez chór przewinęło się dziesiątki osób, rodzice przyprowadzali dzieci, które stawały się członkami chóru, nauczyciele uczniów czy też chórzycy znajomych i przyjaciół. Teraz jest coraz trudniej pozyskać chętnych do uczestnictwa w chorze.

W jesienią, w 30-lecie działalności chóru, podczas Mszy św. chcemy podziękować Bogu za dar talentu śpiewania, kapłanom za modlitwę i wsparcie, rodzinom za zrozumienie i cierpliwość, wszystkim osobom świeckim, które wspierały w różny sposób naszą działalność, będziemy chcieli się nisko pokłonić. Podczas tej Mszy św. będziemy modlić się za byłych chórzystów, żyjących i tych, których Bóg powołał do siebie, a przede wszystkim za naszych bliskich i nam życzących.

Marian Grocholewski

MARYJO, DIECEZJA TORUŃSKA CZEKA

BEATA PIECZYKURA

Przyzwyczailli się Polacy wszystkie sprawy swojego życia, różne momenty ważne, rozstrzygające, odpowiedzialne, np. wybór drogi życiowej, matura, narodziny dziecka, wiązać z sanktuarium na Jasnej Górze, by tam o wszystkich sprawach opowiedzieć Maryi, by usłyszeć, „jak bije serce Kościoła i serce Ojczyzny w sercu Matki”; by usłyszeć, jak bije moje serce w sercu Matki. „A jeśli bije ono tonem niepokoju, jeśli odzywa się w nim troska i wołanie o nawrócenie, o umocnienie sumień, o uporządkowanie życia rodzin, jednostek, środowisk, trzeba przyjąć to wołanie. Rodzi się ono z miłości matczynej” (bł. Jan Paweł II, 4 czerwca 1979 r.). Przyzwyczailli się Polacy przychodzić do Czarnej Madonny. W czasie takiej wizyty 26 sierpnia 1956 r. na Jasnej Górze wołali: „Matko, przyjdź do nas! Matko, bądź z nami!”. I tak się stało. Peregrynacja kopii Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej po parafiach w Polsce była przygotowaniem do Millennium Chrztu Polski. Trwała ona od sierpnia 1957 r. do 12 października 1980 r. Od 1985 r. trwa drugi etap peregrynacji kopii Cudownego Obrazu po Polsce, rozpoczętej 3 maja 1985 r. (od Drohiczyzna). Prymas Polski kard. Józef Glemp, zapowiadając kolejne piel-

Zachęcam serdecznie wszystkie wspólnoty parafialne i kościelne do przygotowania duchowego na spotkanie z Matką Bożą. W miejscach poprzedzających nawiedzenie niech trwa modlitwa upraszająca owoce tego spotkania. Widowym znakiem modlitwy będą stągwie napełnione zapisem naszych dziękczynień, prośb i zawierzeń, które przekażemy Maryi na zakończenie Jej nawiedzenia.

Bp Andrzej Suski

grzymowanie Maryi, powiedział: „Będzie więc szła znanymi już sobie drogami, będzie też odwiedzała parafie, których podczas pierwszego nawiedzenia jeszcze nie było, będzie zaglądała do tych serc, z którymi się jeszcze nie spotkała, ażeby wlać w nie światło swej macierzyńskiej miłości i mądrości, ażeby ukazać swą sprawiedliwość i dobroć”.

W tym kontekście do przyjęcia Pani Częstochowskiej przygotowuje się diecezja toruńska. Pierwszą parafią, którą odwiedzi w dniach 26-27 sierpnia, jest wspólnota pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Toruniu. Przygotowaniem

do tego wydarzenia jest 9-miesięczna Wielka Nowenna Modlitewna. Ma ona miejsce 25. dnia miesiąca od grudnia 2011 r. do sierpnia 2012 r. po Mszach św. odprowadzanych o godz. 9 i godz. 18. Kolejne miesiące nowenny mają następujące hasła: „Owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie” (Łk 2, 7), „A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie?” (Łk 1, 43), „A Twoją duszę miecz przeniknie” (Łk 2, 35), „Oto Matka twoja” (J 19, 27), „I od tej godziny wziął Ją do siebie” (J 19, 27), „Pieśnią wesela witamy, o Maryjo miesiąc Twój”, „Z Maryją trwali na modlitwie, oczekując obietnicy Ojca” (Dz 1, 14.4), „Wielbi dusza moja Pana” (Łk 1, 46), „Idźmy z radością na spotkanie Matki Bożej”. Nawiedzenie poprzedzają także misje odbywają się w parafii od 18 do 25 sierpnia. W tym czasie przy tabernakulum będzie ustawiona stągiew, dla której można składać dary duchowe, intencje, prośby, dziękczynienia i błagania do Matki Bożej Jasnogórskiej.

Sierpień jest miesiącem pielgrzymek do sanktuariów maryjnych, miesiącem modlitw o trzeźwość, miesiącem ważnych rocznic, a w tym roku w diecezji toruńskiej nabiera szczególnego wymiaru maryjnego związanego z peregrynacją Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej. Wyraził to bp Andrzej Suski, wybierając hasło przewodnie: „Maryjo, prowadź nas drogą wiary”. Nawiązał w ten sposób do Roku Wiary, który decyzją Benedykta XVI rozpocznie się w październiku 2012 r. Stanowi usilną prośbę do Maryi „o wiarę żywą i mocną, która jednoczy z Bogiem, źródłem radości i nadziei”.

Nie zależnie, jak spędzamy sierpień, czy wędrujemy do Matki Bożej, czy odpoczywamy, czy pracujemy, czynimy to, pamiętając, że Maryja jest niezawodną przewodniczką do nieba. Dlatego warto znaleźć czas, gdy przybędzie do naszej parafii, by opowiedzieć Jej o tym, co radosne, i o tym, co trudne czy bolesne; by w Jej obecności spojrzeć na własne postępowanie, serce i umysł, bowiem „najważniejsze jest niewidoczne dla oczu. Dobrze widzi się tylko sercem” (Antoine de Saint-Exupéry). To doświadczenie miłości pokazuje cuda i łaski nie te zapisane w księgach, ale te zmieniające nasze życie. Warto więc przyjść do Maryi. Ona czeka na każdego z nas...

JOANNA KRUCZYŃSKA

NA WIEDZENIE

OBRAZU MATKI BOŻEJ JASNOGÓRSKIEJ W DIECEZJI TORUŃSKIEJ

26 SIERPNIA 2012 - 15 WRZEŚNIA 2013

DIECEZJA TORUŃSKA

Maryjo, prowadź nas drogą wiary!

Przygotowanie doby nawiedzenia i jej program

Nawiedzenie w każdej parafii w diecezji toruńskiej rozpoczyna się w godzinach popołudniowych (ok. godz. 17) i trwa całą dobę.

Przygotowanie dalsze

Przygotowaniem dalszym do tego ważnego wydarzenia są: 9-miesięczna nowenna przed przybyciem Obrazu do parafii, modlitwa o dobre owoce nawiedzenia, śpiew pieśni maryjnych oraz poznanie nowych, zwłaszcza hymnu peregrynacji, podjęcie darów duchowych (np. codzienne czytanie i rozważanie fragmentów Pisma Świętego, postanowienia modlitewne – Różaniec, Koronka do Miłosierdzia Bożego, troska o religijne wychowanie dzieci, postanowienia formacyjne – życie sakramentalne, pierwsze piątki, pierwsze soboty, rekolekcje; przyrzeczenia abstynenckie – zrezygnowanie z alkoholu, nikotyny, narkotyków, gier komputerowych i czasopism o treściach niezgodnych z moralnością chrześcijańską, uczynki miłosierdzia chrześcijańskiego, np. pomoc potrzebującym, duchowa adopcja dziecka poczętego, udział w nabożeństwach, dbałość o sprawy Ojczyzny – przekaz tradycji i kultury narodowej, modlitwa za Ojczyznę, czytanie czasopism i książek katolickich, m.in. „Niedzieli”, przynależność do wspólnot kościelnych w swojej parafii). Kartki z darami duchowymi można wrzucać do stągwi podczas nowenny i rekolekcji. Stągwie te pierwszego dnia nawiedzenia bp Andrzej Suski i bp Józef Szamocki

przekazą wszystkim księżom proboszczom. Na zakończenie peregrynacji – napełnione prośbami, podziękowaniami – zostaną złożone w katedrze Świętych Janów w Toruniu. W czasie peregrynacji w parafiach zapłoną świece maryjne.

Przygotowanie bezpośrednie

Natomiast bezpośrednio przed przybyciem Obrazu do parafii wierni przeżywają misje lub rekolekcje, które poprzedzają spotkanie z Jezusem i Maryją. Nauki rekolekcyjne, spowiedź i Komunia św. prowadzą do uporządkowania swojego życia, pojednania się z Bogiem i ludźmi, by potem z czystym sercem spojrzeć w oczy Matki.

Te przygotowania duchowe podkreślają znaczenie Gościa odwiedzającego poszczególne wspólnoty; wraz z przygotowaniem materialnym stanowią zewnętrzny wyraz wiary. Dlatego ważne jest udekorowanie zarówno kościoła i jego otoczenia, jak i domów czy mieszkań w parafii nie tylko przy trasie przejazdu Obrazu; mogą być to obrazy Matki Bożej wystawione w oknach, wywieszone flagi polska, maryjna lub papieska.

Program doby nawiedzenia

Obraz Nawiedzenia przybywa do parafii o godz. 17 i opuszcza ją dnia następnego tak, aby mógł być w następnej parafii o godz. 17. Ten czas jest świętem całej parafii, czego wyrazem jest powstrzymanie się od prac niekoniecznych. Jeśli nawiedzenie przypada w piątek,

ranga uroczystości znosi post. Z tej racji można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

Podczas doby nawiedzenia odbywają się: nabożeństwo oczekiwania (60 minut przed przybyciem Obrazu), procesja na miejsce powitania (śpiew Litanii Loretańskiej, pieśni maryjnych, Obraz niosą ojcowie, matki, nauczyciele, dziewczęta, chłopcy itp., idą oni w asyście strażaków lub gwardii honorowej), procesja do kościoła z Obrazem Nawiedzenia, powitanie w świątyni i Msza św. na rozpoczęcie nawiedzenia. Apel Jasnogórski o godz. 21 rozpoczyna nocne czuwanie (podczas Apelu można złożyć dary duchowe). Potem czuwa młodzież gimnazjalna, szkół średnich, studenci i młodzież pracująca. Od godz. 23 trwa modlitwa za zmarłych. O godz. 24 jest odprawiona Msza św. w intencji powołań kapłańskich i zakonnych, po niej jest kontynuowane czuwanie przy Obrazie Matki Bożej. W tym czasie jest możliwość skorzystania z sakramentu pojednania i pokuty.

Drugiego dnia już rana wargi diecezjan chwalą Pannę Świętą, opowiadają cześć Jej niepojętą, śpiewając Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Przed południem na Mszach

św. gromadzą się chorzy (mają możliwość przyjęcia sakramentów pojednania i pokuty oraz namaszczenia chorych); młodzież gimnazjalna, szkół średnich, studiująca i pracująca (z błogosławieństwem przez nakładanie rąk); dzieci ze szkół podstawowych, przedszkolaki i niemowlęta oraz matki w stanie błogosławionym (kapłani nakładają na głowy dzieci i rodziców swoje dłonie). Po południu czuwają grupy, a o godz. 14.30 – cała parafia, w tym czasie panuje cisza lub jest odmawiany Różaniec.

Pożegnanie

Uroczysta Msza św. celebrowana o godz. 15 kończy nawiedzenie. Wspólnota parafialna żegna Maryję, dziękując Bogu za ten błogosławiony czas. Wyrazem miłości jest także poświęcenie obrazów Matki Bożej Jasnogórskiej przyniesionych przez wiernych oraz innych dewocjonaliów. Następnie ma miejsce procesja z Obrazem przed kościół. Gdy samochód-kaplica z obrazem Matki Bożej oddali się, zgromadzenie liturgiczne rozwiązuje się, a zebrani są świadkami tego wydarzenia.

Maryjo, diecezja toruńska przygotowuje się, modli i oczekuje...

Beata Pieczykura

JOANNA KRUCZYŃSKA

Do stągwi diecezjanie składają dary duchowe

ROZMOWY Z CINIEM

DLACZEGO ŚWIĄTYNIA

Wiesz, niedawno spóźniłem się na Mszę św.

– Nieładnie.

– Ale myślę, że Pan Bóg się nie pogniewa, bo miałem bardzo ciekawą rozmowę z koleżanką. Spytała, gdzie tak pędzę, ja odpowiadam, że spieszę się do kościoła. Ona na to: A po co chodzić do kościoła? Przecież Pan Bóg jest wszędzie, więc możesz się modlić w każdym miejscu!

– I co jej odpowiedziałeś?

– Trochę mnie zaskoczyła, poza tym naprawdę się spieszyłem. Powiedziałem jej tak: Chcesz obejrzeć film – idziesz do kina, zrobić zakupy – idziesz do marketu, popływać – idziesz na basen – a więc, kiedy chcesz się pomodlić – idziesz do kościoła.

– I co, przekonałeś ją?

– Niezupełnie.

– Nic dziwnego, bo zasadniczo miała rację.

– Miała rację??? Ty tak uważasz?

– Owszem, choć nie do końca. Podobnie, jak nasz klasyk, jestem za, a nawet przeciw.

– Nie rozumiem.

– Bo to prawda, że Pan Bóg jest wszędzie i dlatego można modlić się do Niego wszędzie. Lecz człowiek nie zawsze tak myślał. Już w pierwotnej religijności wyznaczał Bogu pewne określone miejsca (tzw. strefa sacrum). Najpierw były to po prostu wzgórza, potem specjalne budowle.

– Ale dlaczego?

– Powodów było kilka. Z jednej strony w tym miejscu człowiek był pewien, że skontaktuje się z Bogiem, z drugiej Bóg nie wtrącał się w jego prywatne życie, które było strefą profanum.

– Aha, czyli idziemy do świątyni i załatwiamy sprawy z Bogiem, a potem wracamy do swojego życia? Ale dziś nie uważamy, że Bóg nie wtrąca się w nasze życie, przeciwnie! Jest w nim stale obecny!

– Jestem pewien, że Bóg wszędzie człowieka widzi, zawsze go słyszy, nigdy o nim nie zapomina. Ale to, że wszędzie możemy się do Niego

modlić, nie oznacza, iż świątynie nie są potrzebne.

– Może bardziej człowiekowi niż Bogu.

– Być może, lecz za Pana Boga nie chciałbym się wypowiadać. Tęsknota człowieka do przebywania w miejscu specjalnie dedykowanym do kontaktu z Bogiem występuje powszechnie od zarania dziejów i to niemal w każdej religii. Szczególnie jest widoczna u naszych starszych braci w wierze, którym Bóg wręcz nakazuje wzniesienie świątyni: Pragnąc zamieszkać wśród swego ludu, Stwórca polecił wybudowanie ziemskiej świątyni (por. Wj 25, 8).

– Ale my jesteśmy chrześcijanami, czyli wyznawcami Chrystusa! A On wyraził się jasno w rozmowie z Samarytanką: Bogu oddajemy cześć w Duchu i prawdzie, a nie w jakimś konkretnym miejscu (por. J 4, 23).

– Widzę, że przygotowałeś się na dzisiejszą rozmowę!

– To nie ja, to ta moja koleżanka pogrążyła mnie takim argumentem.

– Cytat wyrwany z kontekstu nie oddaje prawdy. Mogłeś jej jako kontrprzykład przedłożyć epizod, w którym Jezus jako 12-letni chłopiec mówi do Matki: Dlaczego Mnie szukaliście? Nie wiedzieliście, że mam

Chrystus jest prawdziwą

Świątynią Boga. Chrześcijanie

stają się również świątyniami

Ducha Świętego, żywymi

kamieniami, z których jest

budowany Kościół

(KKK, 1197)

być w tym, co jest mojego Ojca? (por. Łk 2, 49). Albo ten, w którym Jezus wypędza przekupniów ze świątyni, wołając: Nie róbcie z domu mego Ojca targowiska (por. J 2, 16).

– Rzeczywiście! Chociaż... chwila! Przecież następnie On mówi do Żydów: „Zburzcie tę świątynię, a ja w trzy dni wzniosę ją na nowo». Powiedzieli do Niego Żydzi:

«Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?». On zaś mówił o świątyni swego ciała (J 2, 19-21). Jezus jasno pokazuje, że Jego misją jest zniesienie świątyni i zastąpienie ją Kościołem. Duchowym Kościołem!

– Masz rację, ale mówimy o dwóch rzeczach. Wyjaśnijmy, co rozumiemy pod pojęciem „kościół”. Ma ono dwa znaczenia. Po pierwsze jest to wspólnota ludzi, których łączy jedna wiara i sakramenty. W języku greckim, pierwotnym dla Kościoła, taka wspólnota nazywa się Ecclesia, czyli „zwołanie” – wspólnota zwołana przez samego Boga. Dla oznaczenia tej wspólnoty ochrzczonych słowo Kościół pisze się z dużej litery. Drugie znaczenie (przez małe „k”) odnosi się do budynku przeznaczonego wyłącznie dla Boga i dla Jego Kościoła, wspólnoty – i to jest po prostu świątynia.

– Teraz próbujesz manewrować, żeby mnie zmylić!

– Nic podobnego! Skoro tak uważasz, przedstawię ci to bardziej obrazowo: We wczesnym chrześcijaństwie uważano, że człowiek składa się z trójwymiarowej struktury: ciała, duszy i ducha; analogicznie i Kościół składa się z trzech wymiarów. Odpowiednikiem ciała jest świątynia jako budynek, odpowiednikiem duszy zgromadzenie wiernych, a ducha – obecność w Kościele Ducha Świętego.

– Rzeczywiście, działa na wyobraźnię!

– I w tej materii nic się do dziś nie zmieniło: tak to ujmuje Katechizm Kościoła Katolickiego: „Chrystus jest prawdziwą Świątynią Boga, «miejszem, w którym przebywa Jego chwała». Chrześcijanie przez łaskę Bożą stają się również świątyniami Ducha Świętego, żywymi kamieniami, z których jest budowany Kościół” (KKK, 1197).

– A widzisz! Czyli jednak świątynia duchowa!

– Chwila, zobacz, co Katechizm mówi dalej: „W warunkach życia

na ziemi Kościół potrzebuje miejsc, w których mogłaby gromadzić się wspólnota wiernych. Są nimi nasze widzialne świątynie, święte miejsca, będące obrazami Miasta Świętego, niebieskiego Jeruzalem, do którego pielgrzymujemy” (KKK, 1198).

– No dobrze, rozumiem sens i potrzebę wznoszenia świątyń. Ale nie brak głosów narzekających na przepych, kłujące w oczy bogactwo tych budowli, kiedy można by te środki przeznaczyć dla ubogich...

– Zupełnie jakbym Judasza słyszał!

– No co ty!

– Porównaj więc to, co powiedziałeś, z epizodem ewangelicznym, w którym kobieta namaszcza stopy Jezusa kosztownym olejkiem. Cena olejku wynosiła 300 denarów, co w owych czasach stanowiło dziesięcioletnią pensję robotnika! Co na to Judasz? „Czemu to nie sprzedano tego olejku za 300 denarów i nie rozdano ich ubogim?” (J 12, 5). A tak słowa Judasza komentuje Jan Ewangelista: „Powiedział zaś to nie dlatego, że dbał o biednych, ale ponieważ był złodziejem i mając trzos, wykradał to, co składano” (J 12, 6). W całej Ewangelii tylko w tym miejscu Judasz jest nazwany złodziejem!

– A co Jezus na to? Przecież zawsze litował się nad ubogimi!

– Na to Jezus powiedział: „Zostaw ją! Przechowała to, aby [Mnie namaścić] na dzień mojego pogrzebu. Bo ubogich zawsze macie u siebie, ale Mnie nie zawsze macie” (J 12, 7-8)

– Więc uważasz, że nie ma nic złego w tym przepychu świątyń? Nie jest to przypadkiem przejaw niezdrowej ambicji, rywalizacji?

– Tak twierdzą ci, którzy pałają wielką „troską” o Kościół, choć się z nim nie identyfikują. Ja zaś uważam, że jest to świadectwo głębokiej wiary ludu Bożego, wierności dwóm najważniejszym przykazaniom, z których pierwsze dotyczy miłowania Boga, a drugie bliźniego. Doskonale wyczuwa tę hierarchię lud Boży wznoszący od wieków świątynie

Pomagamy blisko Ciebie!

www.torun.caritas.pl

WAKACYJNE SZKOLENIA

wyciągnięte w pełnym uwielbienia i prośby geście ku niebu. Odejmuje sobie od ust, aby Panu ofiarować to, co najlepsze. Idea świątyni jako miejsca, gdzie mieszka Eucharystyczny Chrystus, była w dziejach chrześcijaństwa natchnieniem dla wielu artystów, architektów, malarzy, rzeźbiarzy. Dom, w którym zamieszkuje sam Bóg, musiał być okazały i piękny, a dla kultu Bożego nie szczędzono rzeczy najszlachetniejszych. A ty chciałbyś Panu Bogu ofiarować ogarek?

– Nie, skądże. Masz rację z tym świadectwem wiary. Nie każdego na nie stać.

– Zwłaszcza w naszych czasach zabrudzonych postępowością ideologią. Lecz nawet jej wyznawcy muszą przyznać, jakim bezcennym skarbem światowej kultury jest budownictwo sakralne. O tym także nie należy zapominać.

– No to powiedz na koniec, o co chodzi w tej konsekracji?

– Świątynia jest budynkiem wyłączonym z użytku świeckiego. Przez poświęcenie zostaje przeznaczona wyłącznie dla służby Bożej. Konsekracja kościoła przypomina obrzędy chrztu: podobnie jak dusza ludzka, tak i świątynia ma stać się mieszkaniem godnym Chrystusa. Gmach ma być oczyszczony, zły duch wypędzony, dlatego tyle egzorcyzmów, pokropień wodą święconą, znaków krzyża i namaszczenia świętymi olejami. Przez konsekrację podkreśla się również to, że jest to dom Boży, a nie jakieś pomieszczenie czysto funkcjonalne, bo jak powiedział prorok Dawid: Wielkie jest dzieło, nie człowiekowi bowiem gotuje się mieszkanie, ale Bogu (por. 1Krn 29, 1).

– Zatem świątynia katolicka jest przede wszystkim domem Bożym, a dopiero potem domem ludu Bożego?

Tak, dlatego nie jest ona czymś zwyczajnym, ale jakby ambasadą nieba na ziemi, gdzie mieszka Pan, któremu służą kapłani wspólnie z wspólnotą wiernych.

Tadeusz Soleccki

Kiedy zaczyna się lato, każdy z nas marzy o wspaniałych podróżach, ciekawych miejscach i długim wypoczynku. To przecież okres relaksu, chcemy więc, aby trwał jak najdłużej. Jest to wspaniały czas urlopowy, w którym każdy stara się zaczerpnąć powietrza, odetchnąć od trudów dnia codziennego i nabrać siły na kolejne miesiące. Dla niektórych to jednak okres wytężonej pracy połączonej z podnoszeniem własnych kwalifikacji i umiejętności. Jednym z miejsc, w których właśnie można nie tylko odpocząć, lecz także popracować nad samokształceniem, jest Ośrodek Szkoleniowy Caritas Diecezji Toruńskiej w Przysieku. A to dzięki szkoleniom, które w tym roku od czerwca do października na zlecenie Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej w Toruniu przeprowadza Akademia Kształcenia Zawodowego. Zadanie realizowane jest w ramach projektu systemowego Ośrodka Polityki Społecznej w Toruniu pn. „Akademia pomocy i integracji społecznej – wsparcie kadr”. Cykl 44 szkoleń gromadzi wielu uczestników, osób pracujących w instytucjach pomocy społecznej. Ośrodek Caritas tętni więc życiem, gdyż na każdym szkoleniu można spotkać grupę ok. 30 osób z Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, Domu Pomocy Społecznej, Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej itp.

Szkolenia dotyczą wielu zagadnień związanych m.in. z nowelizacją ustaw, wątpliwościami dotyczącymi Kodeksu Prawa Administracyjnego czy sposobów radzenia sobie w sytuacjach stresowych. Zajęcia przybierają nie tylko formę seminariów,

W czasie szkolenia

ZDJEŃCIE: ARCHIWUM CARITAS

lecz także warsztatów, na których uczestnicy integrują się oraz zdobywają wiedzę i nowe doświadczenia. Różnorodność szkoleń przyciąga więc rzesze osób, które pod okiem profesjonalnie przygotowanych trenerów poznają tajniki wiedzy, przydatne w ich pracy i kontakcie z podopiecznymi. Warsztaty te są inne niż wszystkie. Dlaczego? Ponieważ miejsce, w którym znajduje się ośrodek, jest niezwykle. Barokowy pałac, w którym znajduje się odrestaurowana sala szkoleniowa, w niego otoczeniu znajduje się park, gdzie przyjemnie się uczy, a także można odpocząć po całym dniu szkolenia. Do dyspozycji uczestników są korty do gry w tenisa, boisko do gry w koszykówkę czy piłkę nożną. A dla amatorów mniej aktywnego wypoczynku miejsce tarasowe z widokiem na staw. Jest także możliwość zorganizowana ogniska z pieczeniem kiełbasek. Na uwagę zasługują wyśmienite posiłki.

Jak widać, Ośrodek Szkoleniowy Caritas Diecezji Toruńskiej

Na terenie Ośrodka Szkoleniowego Caritas w Przysieku można też wypocząć

w Przysieku to miejsce, w którym nie tylko można pogłębić swoją wiedzę, lecz także odpocząć od trudów dnia codziennego, spotkać nowych ludzi i przede wszystkim spędzić mile czas w otoczeniu pięknego krajobrazu.

Natalia Kowalska

WODZIREJ WSPÓŁCZEŚNIE

Czy w dzisiejszych czasach można bawić się bez alkoholu? Można, co udowodnili wodzireje zebrani w Przecznie k. Torunia

W dniach 12-15 lipca w Ośrodku Rekolekcyjnym im. Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego w Przecznie odbyły się warsztaty dla wodzirejów zabaw bezalkoholowych „Wodzirej współcześnie”. Uczestnicy z całej Polski wymieniali się doświadczeniami i wiedzą. W rodzinnej atmosferze trwały prace nad doskonaleniem umiejętności. Każdy z uczestników zaskakiwał talentem lub pomysłami.

Zajęcia trwały od wczesnych godzin rannych do samego wieczora. Już w czwartkowy wieczór mieszkańcy Przeczna oraz zaproszeni uczestnicy oazy rodzin z Zamku Bierzgowskiego brali udział w ognisku. Zabawy oraz śpiewy tworzyły rodzinną atmosferę.

W piątek w świetlicy wiejskiej w Przecznie trwały prace nad nowymi układami tanecznymi. Pomysłem i emocjom nie było końca. Mimo różnych temperamentów i pomysłów szczęśliwie udało się stworzyć nowe tańce. W sobotę mogliśmy je praktycznie zaprezentować na zabawie dla dzieci z sąsiednich parafii.

Wspólna praca zbliżyła uczestników warsztatów. Zawiązały się załóżki przyjaźni. Ponadto wspólnie przeżywanie codziennej Mszy św., wraz z kazaniem gospodarza ośrodka ks. Wacława Dokurno, budowało rekolekcyjny klimat.

Jak mówią uczestnicy, praca wodzireja zabaw bezalkoholowych to trudne zadanie, ale prowadzenie balu to przyjemność. Najtrudniej jest przekonać ludzi, że można bawić się nawet bez symbolicznego jednego

Zabawy oraz śpiewy tworzyły rodzinną atmosferę

kieliszka szampana. Okazuje się, że może to być świetna zabawa. Trzeba tylko zrobić ten pierwszy krok i wybrać się na taki bal. A okazja dla mieszkańców gminy Łubianka nadarzy się już za pół roku. W sali gimnastycznej w szkole w Brąchnowie organizowany jest bezalkoholowy bal sylwestrowy dla rodzin. Przyświeca nam idea, żeby wspólnie mogli bawić się rodzice z dziećmi. Prowadzić bal będą, oczywiście, wodzireje tegorocznych warszta-

tów. Opłatę za bal skalkulowaliśmy możliwie jak najniżej, aby nie była barierą. Wynosi ok. 60 zł od osoby. Dla trzeciego i kolejnego własnego dziecka wstęp gratis. Więcej informacji już wkrótce.

Tymczasem warsztaty dobiegły końca. Uczestnicy rozjechali się do domów pełni sił i pomysłów. Umówili się również na kolejne spotkanie w Przecznie w przyszłym roku.

Joanna Sodzawiczny

Marcin Kłaman z zespołem „Shadow”

głos z Torunia

niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13

Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38